

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

De actuali dispositione pro communione vel Missa dicenda. Cap. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

CAPVT TERTIVM.

Quae requirantur ante Communionem vel Missam.

12. **D**vo requiruntur, vita bona, & variae deuotiones, seu deuotae piae praeparationes. Quamuis enim sanctissima Eucharistia suscipi soleat, etiam post vitam malam, bona confessione expiatam, hoc in loco pro iis tantum haec monita seu consilia, scribuntur, qui diuino beneficio à peccatis mortalibus abstinent, & pie viuunt. Ideo explicandum est, quae praeparatione seu dispositione huiusmodi personae ad sanctissimam Eucharistiam, vel Missam accedere debeant, ut in iis sanctissima Eucharistia copiosiores suos effectus relinquat. Dico ergo duo ad hoc illis necessaria esse.

Primo. Vitam bonam.

Secundo. Deuotiones varias.

13. **V**ita bona, etsi remota, est tamen solida dispositio ad Eucharistiam; deuotiones vero sunt dispositiones propinqua. Bonitas vitae necessaria ad recipiendos eximios fructus sanctissimae Eucharistiae, duo requirit.

Primo. Puritatem corporis & animae talem, vel acquisitam, vel magno conatu desideratam, qualis est alibi à me descripta, cum variis gradibus suis. Ad cuius complementum, conducunt monita à me data, de modis abolendi peccata venialia, & alia de modis euadendi poenas purgatorij.

Secundo. Requirit conatum quandam spiritualement, qui vitae nostrae accedit, tum ex operibus ordinariis, eo modo peragi solitis, qui explicatus est in Opusculo de Praesentia Dei, & in Opusculo de Negotiatione caelestium, tum ex operibus supererogationis, quae vltro adhiberi solent, ad Deum sanctius colendum, ut sunt opera externa mortificationis sensuum, frequens oratio, elemosyna, & alia opera pietatis. Ad utrumque autem conducunt monita data in Opusculo de cura minimorum. Quod si quis Dei ope assecutus est.

Tertio. Priuilegia quae Deus largitur fidelibus suis seruis (explicata à me in peculiari Opusculo) accedens ad sanctissimam Eucharistiam, vel Missam, cum optimo animae suae ornatu accedet, & percipiet valde copiosos fructus huius diuinissimi Sacramenti, quod, ut docent Theologi, plures effectus & praestantiores confert iis, qui cum ratione gratia interna habituali & actuali dispositione ad illud accedunt. Huc spectat modus viuendi, secundum monita data in opusculo, de negotiatione caelestium, qui viuendi modus, insignis est ornatus animae ac dispositio ad sanctissimam Eucharistiam. Sed ferè omnium optima dispositio est, vita exornata.

Quarto. Renuntiationibus separato Opusculo explicatis. Qui enim pro Deo priuando se rebus amori proprio iucundis, eas perfecte & ex corde renuntiauerit, experietur procul dubio, magnam Dei erga se liberalitatem in sanctissima Eucharistia, quia cum eximio animae suae ornatu ad sanctissimam Eucharistiam accedet, & tali, quo vix maior in hac vita esse possit.

Secundum quod requiritur ad bene communicandum, vel sacrificium Eucharistiae offerendum, sunt variae deuotiones, id est, variae piae considerationes, intellectus & pia affectus voluntatis, qui tanquam magis propinqua dispositiones, variis modis à vitæ spiritualis Magistris proponuntur. Meum consilium est, ut quisque illum sequatur modum, quo se magis sentit excitari ad pietatem, seu Dei, & rerum diuinarum gustum & amorem. Sicut enim non omnes cibi aequè omnium palato placent & gustui, nec omnes omnium ventriculo sunt accommodati, sed vnus vnus, alter alteri, ita & spirituales doctrinae ac monita, & pia considerationes & affectus, non omnes omnibus ardent. Ego eos hic proponam, qui mihi videntur magis viles, & vberem affectuum ac meritum materiam continentem.

CAPVT QVARTVM.

De actuali dispositione pro Communionem vel Missa dicenda.

Loquar hoc capite de illa dispositione, quae ante inchoatum sacrificium Missae praemitti debet, postea capite nono agam de dispositione quae adhibenda est immediatè ante susceptionem sanctissimae Eucharistiae, post dictum ter: *Domine non sum dignus.*

Primo. ob reuerentiam Dei in Eucharistia recipiendi mundo corpore, praesertim manibus accedendum est ad sacrum altare. Si enim Sacerdotes Leuitici, sacrificia Moisaica oblaturi, ex Dei praescripto debebant lotionem corporis praemittere, & populus vesca non potuit rebus sanctificatis, nisi prius aqua carnem suam lauisset, cum tamen sacrificia & Sacramenta legis veteris, fuerint infirma & egena elementa: & neminem potuerint iuxta conscientiam perfectum facere, nec vnquam auferre peccata; sed tantum erat umbra futurorum donorum; Quamò magis decet, ad nouae legis sacrificium & Sacramenta accedere, purgata à sordibus, etiam corporeis, carne, Christi corpus, sanguinem, animam, & diuinitatem, sacramentaliter & realiter intra se receptura, & diu intra se incarnatum Deum conseruatura.

Secundo. Praemittendae preces Ecclesiasticae Officij diuini, scilicet Matutinum, Laudis, & saltem

tem prima, si post ortum solis Missa dicenda sit, & alia, si tardius dici debet.

17. *Terid.* Si per tempus & occupationes licebit, præmittenda erunt alia spontaneæ preces, iuxta vniuersi cuiusque deuotionem, siue ex Missali vel Diurno, siue ex alio pio libello petite, pro hac ipsa re ab Ecclesiasticis scriptoribus compositæ, exemplo, tum aliorum sanctorum, tum Cassij Narnensis Episcopi, hanc ob rem laudati à S. Gregorio Papa. Mihi ex preces placent, in quibus petatur à diuinis personis, & à sanctis gratia dignè & cum eximio fructu accedendi ad sanctissimam Eucharistiam, vel eius sacrificium. Exempli gratia, posset peti, etsi breuiter, sed ardentè hoc modo.

A Deo Patre, Vt det tibi Filium suum in sanctissima Eucharistia cum illo affectu, & illa celestium donorum copia, cum qua eum dedit B. V. Mariæ in Christi Incarnatione.

18. *A Deo Filio,* Vt se tibi cum eo affectu, & cum ea celestium gratiarum plenitudine, communicet in sanctissima Eucharistia, cum qua se communicauit Matrisuæ, in sua Incarnatione.

A Spiritu Sancto Deo, vt ita te præparet ac disponat ad recipiendum, sanctissimam Eucharistiam, & vt per eam tantum donorum suorum tibi largiatur, quemadmodum præparauit & disposuit corpus & animam B. V. ad Christi conceptionem, & quantum per eam illi attulit celestium donorum.

A Beatissima Virgine Maria pete, vt tibi impetret tantum amorem erga Deum, in sanctissima Eucharistia recipiendum, quanto eum persecutus est, dum eum in suis vliis gestaret.

A SS. Angelis, tantam pete Reuerentiam, cum quanta seruiunt Domino Deo in hac vita, & nunc seruiunt in cælo.

A SS. Animabus pete, vt tibi impetrent tantam deuotionem & tantam abundantiam virtutum, cum quanta illæ in carne mortali uiuentes sanctissimam Eucharistiam susceperunt in Communionem Laica, vel oblatione Missæ sacrificij.

Denique à Christi humanitate pete, vt se tibi communitet cum eo affectu, cum quo suscepit carnem nostram, & cum quo eam pro nobis morti exposuit, & cum ea virtutum plenitudine, quæ quàm maximè respondeat efficaciæ meritum vitæ, Passionis & mortis eius, vt per hanc plenitudinem virtutum, tua humanitas reddatur quàm simillima sanctitati humanitatis Christi, & tu has membrum proportionatum, quàm maximè capiti tuo, siquidem ille est caput nostrum; & corpora nostra membra Christi, & nos sumus membra corporis eius, de carne eius, & ossibus eius: præterea, membra nostra templum sunt Spiritus sancti: Quocirca summa sanctitate & puritate nitere debent.

Quartid. præmittenda Sacramentalis Confessio, si conscientia maculata sit aliquo peccato etiam veniali alicuius momenti, exemplo S. Caroli Borromæi, qui quotidie ante sacrum confitebatur. Vti & B. Franciscus Borgia, & B. Ludouicus Bertrandus, & exemplo S. Ignatij, qui Missam dicere ausus non est, nisi præmissa huius solius rei Confessione, quòd erratum cuiusdam, tribus patribus aperuisset, cum duo ad remedium adhibendum sufficerent, & tamen is erat qui deliquerat, vt vno illo errato diuulgato, nihil eius existimatio apud tertium illum Patrem laderetur. Ita Ribad. in l. 5. c. 6. Vita S. Patris. Certè si domum nostram quisquam diues aut præpotens amicus intraret, inquit S. Gregorius, omni festinantia domus tua mundaretur, ne quid forte esse esset, quòd oculis amici intrantis offenderet. Tergat ergo sordes prauis operis, qui Deo parat domum mentis.

Quind. Ad tollendam vel totam vel partem pœnæ (peccatis quoad culpam remissis debita) querenda est aliqua indulgentia ex iis quæ à Sede Apostolicâ concessæ sunt, certis vel coronis vel precibus, quia purior erit anima, si etiam ab obligatione pœnarum liberata, ex toto vel ex parte, recipiet fontem puritatis & sanctimonie Iesum Deum. Ideoque capaciior erit ad recipienda eius dona maiora, si huic puritati acquirenda studuerit eo sine, vt eum dignius recipiat, & iucundius ei præparet habitaculum in corpore & anima sua.

Porro modi Indulgentias acquirendi possunt esse hi; Gregorius XIII. concessit cuiilibet Sacerdoti dicenti infra scripta verba, Indulgentiam 50. annorum.

Ego volo celebrare Missam, & consecrare Corpus & sanguinem Domini Nostri Iesu Christi, iuxta ritum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ad laudem Omnipotentis Dei, totiusq; curie triumphantis: & ad utilitatem quoque meam, totiusq; curie militantis: pro omnibus qui se commendarunt orationibus meis in genere & in specie, & pro felici statu Sanctæ Romanæ Ecclesiæ. Amen. Gaudium cum pace, emendationem vitæ, spatium veræ penitentia, gratiam & consolationem Sancti Spiritus, perseverantiam in bonis operibus, tribuat nobis Omnipotens & Misericors Dominus.

Qui è Societate Iesu sunt (vt & alij Religiosi mendicantes) dicendo Psalmum: Misere mei Deus, consequuntur Indulgentiam plenariam per communicationem Priuilegiorum, ex concessione Xisti IV. & Iulij II. Compend. Priu.

Præterea ex concessione Xisti IV. consequuntur indulgentiam vndecim millium annorum, Qui ante imaginem Beatissimæ Virginis Mariæ, de sole nuncupatam, deuotè dicent hanc orationem:

Aue Sanctissima Maria, Mater Dei, Regina cæli, Porta Paradisi, Domina Mundi, pura singularis tu es virgo: tu concepisti Iesum sine peccato; tu peperisti creatorem & Saluatorem mundi, in quem non dubito: libera me ab omni malo; & ora pro peccatis meis. Amen.

Et Alexander VI. A. 1494. concessit 30. milium annorum Indulgentias, dicenti ter ante imaginem Sanctæ Annæ & Deiparæ, & eius filij, hanc Orationem: *Aue gratia plena, Dominus tecum, tua gratia sit mecum, benedicta tu in mulieribus, & benedicta sit Sancta Anna Mater tua; ex qua sine maculâ & peccato processisti, Virgo Maria ex te autem natus est Iesus Christus Filius Dei veri. Amen.*

24. Concessit Ioannes XXII. 300. dies Indulgentiantum orationem: *Anima Christi Sanctifica me; Corpus Christi salua me. Sanguis Christi inebria me: O bone Iesu exaudi me: Intra tua vulnera absconde me: Ne permittas me separari à te: Ab hoste maligno defende me: In hora mortis mee voca me: & iube me venire ad te: Per cor sanctis tuis laudem te in secula seculorum: Amen.*

25. *Secundò*, valdè procurandum est, ut cum magno feruore accedas ad sacrificium Missæ, illudque offeras: quia eò maiores effectus suos communicat Eucharistia, & ut Sacramentum, & ut sacrificium, quò maiore deuotionis feruore suscipitur vel offertur, ut docet S. Thomas. Hic autem deuotionis feruor, querendus est, tum per inuocationem auxilij diuini (per quod nobis communicatur) tum per pias considerationes seu Meditationes, etsi non longas, breues certe, sed cum magnâ mentis applicatione, & seriâ ponderatione factas, iuxta illud Sancti Spiritus dictum: *Et in meditatione meâ exardescet ignis.*

CAPVT QVINTVM.

Considerationes pie ante Missam.

26. *Primò*, Considera, te vnâ cum Christo ipso tanquam principali Sacerdote, (ratione suæ humanitatis) Sanctissimæ Trinitati sacrificaturum (ut docet Concilium Tridentinû & Theologi cum S. Thoma) *Non sunt humane virtutis opera hæc, quæ proponuntur, qui tunc ipsa fecit in illâ cœnâ idem ea nunc quoque facit, nos ministrorum renemus locum, qui verò sanctificat ea, & immutat ipse est,* inquit S. Chrysostomus. *Hæc est illa mensa, inquit idem ibidem, & minus nihil habet, non enim illam quidem Christus, hanc autem homo perficit, verum & hanc ipse quoque.* Cum ergo Christus ut homo, inuisibiliter cum summo feruore, hoc sacrificium offerat, æquum est, & te eius in eadem numero oblatione externâ, ministrum, summo feruore visibiliter, idem sacrificium offerre, & in illo, Christi corpus recipere, aliisque dum opus est, distribuere, & per illud applicare & distribuere fructum meritorum Christi, tibi & aliis: cuius fructus quantitas, respondet quantitati deuotionis & feruoris, ut ait S. Thomas loco citato.

27. *Secundò*, Considera, te in sacrificio Missæ, fungere officio legati, missi à tota Ecclesia militante, & ea quæ est in Purgatorio, & ea quæ est in

cælo, missi ad tractanda summi momenti negotia, cum sanctissima Trinitate, publico totius Ecclesiæ nomine. Ideo iuxta decretum Concilij Trid. Missa in quâ solus Sacerdos communicat, censeri debet communis, non tantum eius nomine priuata oblata, sed nomine totius Ecclesiæ Dei grauisima negotia, diuinæ Maiestati per sacerdotem proponentis. Hæc autem sunt negotia.

Primò, per hoc sacrificium offertur Deo tributum, cuius oblatione illum recognoscimus tanquam supremum rerum omnium Dominum, cui omnes creaturæ subiectæ sunt, tanquam suo Creatori, Imperatori, Domino: omnes sunt tanquam nihil in conspectu illius, summi Maiestatis. Hinc in Missa dicimus consecratur corpus & sanguine Domini: *Hanc igitur oblationem seruitus nostræ &c.* Opus ergo magno feruore, ut hæc recognitio supremi dominij, & nostri summi nihili, fiat proportioata infinitæ illi Maiestati, quam in sacrificio agnoscimus, reueremur, & adoramus profundissimè, laudamusque & benedicimus eius infinitam excellentiam.

Secundò, per hoc sacrificium redditur gratiarum actio diuinæ Maiestati, pro omnibus beneficiis eius, quæ ut author naturæ, & gratiæ, & gloriæ, ab æterno amatis creaturis suis, in tempore tribuit huicque, ab initio mundi, & deinceps tribuet. Inter quæ cõputanda sunt Christi humanitati concessa, & omnibus Sanctis eius; quam ob causam in Missa quauis dicimus: *Dignum & iustum est, nos tibi semper & vbique gratias agere.* Et, ut dicitur in Concilio Tridentino, *Gratias agimus pro victoriis Sanctorum, quoniam in eorum memoriam Missam dicimus.*

Cum ergo sit penè innumera moles omnium beneficiorum concessorum, præsertim Christi humanitati, & Sanctis eius, & aliis per tot sæcula, & per tam vastam mundi rotis amplitudinem, etiam per res ratione carentes, & vita functis; magnam esse oportet amplitudinem feruoris in hoc sacrificio, ut correspondeat amplitudini innumerorum & eximiorum beneficiorum Dei, præteritorum, præsentium, & futurorum, nam & pro his, tanquam prædestinatis ad futurum tempus, gratiæ possunt agi, sicut & Christus egit gratias, pro futura Lazari resuscitatione, antequam ea contigisset.

Tertio, per hoc sacrificium placatur diuina Maiestas, offensa à tot sæculis, & penè innumeris & abominandis hominum tam multorum peccatis, ne propter ea nos puniat, sed potius ab iis nos liberet, & postea ab iis mundet, & ab ea dignos fructus penitentię & satisfactionis peccatores conuersos facere faciat, & à futuris præseruet. Quapropter in Missa sacrificio dicimus, offerentes panem consecrandum: *Suscipe sancte Pater &c. hanc immaculatam hostiam, pro innumerabilibus peccatis, & offensionibus meis.* Cum ergo sint tam multa, & valdè horrenda in toto mun-